

[III p 6]

GLORIA VERO prosa sexta. Postquam Philosophia ostendit quod potestas temporalis non spectat ad ^uveram beatitudinem nec facit ^uvere beatum, hic ostendit idem de gloria. Et circa hoc duo facit. Primo enim ostendit hoc¹ de gloria que² ^uprovenit alicui ex laude proprie ^uvirtutis. Secundo ostendit idem de gloria quam quidam habent ex nobilitate sanguinis ibi (20) IAM VERO QUAM. Circa primum duo facit. Primo enim agit de gloria que ex laude ^uvirtutis false³ ^uprovenit, secundo de illa que ^uvere ex meritis ^uprovenit ibi (8) QUE ETIAM SI MERITIS. Quantum ad primum procedit sic. Manifestum⁴ est quod illud quod est⁵ fallax et turpe ad beatitudinem non spectat nec beatum facit. Sed talis est gloria falso acquisita. Unde dicit (1) GLORIA VERO QUAM FALLAX SEPE, QUAM TURPIS subaudi satis tibi patet. Quod autem sit fallax probat auctoritate cuiusdam poete Greci qui tragedias composuit. Quid autem sit tragedia supra dictum est libro secundo prosa secunda.⁶ Propter quod dicit (2) TRAGICUS⁷ QUIDAM EXCLAMAT⁸ ponit autem auctoritatem in Greco que in Latino tantum sonat: O GLORIA IN MILIBUS HOMINUM NICHIL

-----
 1 hoc O(?J) om. R hic P / 2 que RPO quo J / 3 false RPO falso J /
 4 manifestum RO om. P me^m J / 5 est RO om. PJ / 6 secunda RO om. P
 prima J / 7 tragicus O tragitus P tragecus JR / 8 quidam exclamat
RP qⁱd' ex^mclamat J qⁱdem ex^mclamat O /

ALIUD FACTA scilicet quia sine meritis falso provenit NISI
 AURIBUS IN FLACIO MAGNA quod manifestat per hoc quod subiungit
 (5) PLURES ENIM MAGNUM NOMEN ABSTULERUNT id est iniuste et falso
 tulerunt FALSIS OPINIONIBUS VULGI. Deinde probat quod huiusmodi
 gloria sit turpis dicens (6) QUO scilicet⁹ qua falsa laude QUID
 POTEST EXCOGITARI TURPIUS ? quasi diceret nichil cuius rationem¹⁰
 subiungit (7) NAM QUI PREDICANTUR id est laudantur FALSO NECESSE
 EST ERUBESCANT LAUDIBUS SUIS. Secundum enim philosophum quarto
 ethicorum ^u yerecundia, cui idem est erubescencia, est timor
 ingloriacionis. Qui autem scit se falso gloriam acquisisse
 necesse est quod timeat ^u priuari illa per manifestacionem ^u veritatis
 et ita incidere in ingloriacionem. Deinde cum dicit (8) QUE SI
 ECIAM probat quod nec gloria acquisita meritis spectat ad
 beatitudinem. Et circa hoc duo facit. Primo probat intentum.
 Secundo ¹² ~~12~~ excludit quandam falsam responsionem ibi (17) INTER HEC.
 Probat autem propositum dupliciter: primo quia sapientes¹³ de ea¹³
 non curant ad quos maxime spectat beatitudo, unde dicit QUE
 scilicet laudes que spectant ad gloriam SI ECIAM id est quamvis ^u

al

-----
 9 quo scilicet P (q^o.c. J) quod id est RO / 10 cuius rationem RO
 cuius oracionem P cuiusmodi oracionem J / 11 manifestacionem RPO
 māifaccomm J / 12 secundo RPO primo J / 13 sapientes de ea JRO
 sapientes qui bonum suum non merentur de ea P /

CONQUISITE SINT MERITIS, TAMEN QUID¹⁴ ADIECERINT CONSCIENCIE
 SAPIENTIS QUI BONUM SUUM METITUR NON RUMORE POPULARI SED
 VERITATE CONSCIENCIE ? quasi diceret nichil. Secundo probat idem
 per locum ab oppositis, quia si beatum est nomen propagasse ^{igitur} ¹⁵
 miserum est non propagasse. ¹⁵ Unde, cum ¹⁵ pro magna parte terrarum
 necesse sit propagatum non esse, necesse est pro maiori parte
 miserum esse. Dicit ergo (11) QUOD SI HOC IPSUM PULCHRUM VIDETUR
 NOMEN PROPAGASSE id est famam di^uulgasse CONSEQUENS EST UT
 IUDICETUR FEDUM NON EXTENDISSE scilicet nomen. (14) SED CUM UTI
 PAULO ANTE DISSERUI libro secundo prosa septima NECESSE SIT
 PLURES ESSE GENTES¹⁶ AD QUAS FAMA UNIUS HOMINIS NEQUIT PERVENIRE,¹⁷
 FIT id est sequitur UT PRO MAXIMA PARTE TERRARUM VIDEATUR INGLORIUS
 QUEM TU GLORIOSUM ESSE ESTIMAS. Deinde cum dicit (17) INTER HEC
 excludit quandam responsionem quia posset aliquis dicere quod
 sufficit ad beatitudinem quod homo sit gloriosus in populo¹⁸ suo
 ita quod habeat eius gloriam et favo^urem et dicit¹⁹ quod INTER HEC
 bona scilicet que sunt in operatione ^u virtuosa et securitate
 consciencie NEC PUTO GLORIAM POPULAREM COMMEMORACIONE DIGNAM

-----
 14 tamen quid JO quid tamen P quid R / 15 ergo (igitur Q) miserum
 est non propagasse (propasse J) unde cum JO om. RP / 16 gentes RPO
 genges J / 17 per^uvenire JO pro^uvenire RP / 18 populo RPO ppo J /
 19 et dicit PO et ideo dicit R hoc excludit et dicit J /

QUE NEC IUDICIO scilicet recte rationis PROVENIT populus enim
 plus sequitur inclinacionem sensus quam rationis iudicium NEC
 UMQUAM²⁰ FIRMA PERDURAT quia ^uvariatur secundum motum ^udiversarum
 passionum. Deinde cum dicit (20) IAM VERO QUAM SIT agit de gloria
 que ^uprovenit ex nobilitate sanguinis. Et circa hoc duo facit.
 Primo ostendit quod inanis sit ista gloria. Secundo ostendit omnes
 homines preter ^uviciosos esse nobiles metro sexto ibi OMNE HOMINUM.
 Circa²¹ primum duo facit. Primo ostendit ^uvanitatem istius glorie.
 Secundo ostendit quid boni sit in nobilitate ibi (27) QUOD SI QUID.
 Dicit ergo (20) IAM VERO QUIS NON VIDEAT ²²QUAM INANE QUAM ²²FUTILE
 id est labile²² SIT NOMEN NOBILITATIS ? quasi diceret tam
 manifestum est quod nullus est qui²³ non ^uvideat. Futile autem
 nomen verbale ^uvidetur ab hoc antiquo ^uverbo suo fuis quod modo non
 est in usu nisi quantum ad preteritum et in hiis que formantur a
 preteritis. (22) QUE scilicet nobilitas SI AD CLARITATEM
 REFERTUR ALIENA EST scilicet ab illis qui se esse nobiles
 gloriantur. Et hoc probat ponendo diffinicionem nobilitatis
 dicens (22) NAMQUE NOBILITAS VIDETUR ESSE QUEDAM LAUS VENIENS
 DE MERITIS PARENTUM. (24) QUOD SI PREDICATIO id est laus FACIT

-----
 20 nec umquam RPO non quod J / 21 circa RPO circum J / 22 quam
 inane quam futile id est labile D quam inane quam fictile id est
 labile RO quam fictile id est laudabile (?) P quam fictile id est
 labile J / 23 qui RPO quod J /

CLARITUDINEM NECESSE EST ILLI SINT CLARI QUI PREDICANTUR id est
 laudantur; huiusmodi autem sunt parentes et non tu. (26) QUARE
 SI TUAM NON HABES id est²⁴ claritudinem que scilicet ex laude tua
 proveniat^u ALIENA CLARITUDO NON EFFICIT TE SPLENDIDUM id est
 gloriosum. Deinde cum dicit (27) QUOD SI QUID ostendit cuiusmodi
 bonum est in nobilitate, quasi diceret ita parum est ibi de bono
 quod merito dubitari potest utrum sit ibi aliquid boni^u vel non.
 Tamen ponendo quod sic (28) ID SOLUM ESSE ARBITROR UT NECESSITUDO
 VIDEATUR IMPOSITA NOBILIBUS NE A VIRTUTE MAIORUM scilicet
 progenitorum DEGENERENT scilicet per mores^u viciosos. Melius est
 enim a patre ignobili descendere et morigeratum esse quam a
 nobili et per^u vicia degenerare. Unde dicit Iuvenalis satira
 octava: ^a ✓

Malo pater²⁵ tibi sit Tersites²⁶ dum modo tu sis
 Eacide²⁷ similis²⁸ Volcaneaque arma capesses²⁹
 quam³⁰ te Tersite³⁰ similem producat Achilles.

a 269-274

24 id est JO scilicet RP / 25 malo pater RO scilicet a malo pater J
 malopiter P / 26 tersites P resides R tresides J tersides O /
 27 eacide O ille R eatide P easide J / 28 similis RPO siluis J /
 29 capessas R capescas JO tapesses P / 30 quam te tersite O quam
 te residere R quam tersiti P quam de terside J /